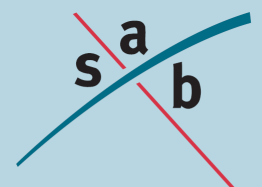

Wijzigingsplan

Amsterdamsestraatweg 59

Gemeente Naarden

Datum: 15 september 2015
Projectnummer: 150168.01
NL.IMRO.0425.BP2015009007-VA01

INHOUD

TOELICHTING

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding en doelstelling	3
1.2	Plangebied	3
1.3	Vigerend bestemmingsplan	4
1.4	Leeswijzer	5
2	Bestaande en toekomstige situatie	6
2.1	Geschiedenis	6
2.2	Omgeving en plangebied	11
2.3	Toekomstige situatie	12
2.4	Toetsing aan de wijzigingsregels	14
3	Beleid	15
3.1	Inleiding	15
3.2	Rijksbeleid	15
3.3	Provinciaal beleid	16
3.4	Gemeentelijk beleid	19
4	Milieu- en omgevingsaspecten	21
4.1	Inleiding	21
4.2	Milieu	21
4.3	Omgevingsaspecten	28
5	Plansystematiek	34
6	Economische uitvoerbaarheid	35
6.1	Inleiding	35
6.2	Beoordeling plan	35
6.3	Conclusie	35
7	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	36
7.1	Overleg	36
7.2	Zienswijzen	36
7.3	Conclusie	36

Bijlagen:

Bijlage 1: Vergunning Natuurbeschermingswet 1998 voor uitbreiding veestapel aan de Amsterdamsestraatweg 59 te Naarden, provincie Noord-Holland, 29 augustus 2014, 3040/449744

Bijlage 2: Vergunningaanvraag in het kader Nb-wet 98, Stalbouw, ingediend 13 januari 2014

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doelstelling

Aan de Amsterdamsestraatweg 59 bevindt zich een melk- en vleesveehouderij van de fam. Pronk. Er zijn ca. 100 stuks melkvee (koeien) aanwezig en 65 zoogkoeien ten behoeve van vlees. Daarnaast worden schapen gehouden. Het bedrijf is voornemens een nieuwe ligboxenstal voor melkvee te bouwen. Op het "bouwperceel", zoals dat is opgenomen in het geldende bestemmingsplan Buitengebied (zie paragraaf 1.3) is daartoe geen ruimte meer aanwezig; het bouwperceel is nagenoeg geheel volgebouwd. Direct aansluitend, ten westen van het bouwperceel is de grond onbebouwd en in gebruik als weide. Hier zou de nieuwe stal gebouwd kunnen worden, echter ingevolge het geldende bestemmingsplan mag niet gebouwd worden buiten het bouwperceel. In het bestemmingsplan is echter een wijzigingsbevoegdheid opgenomen op basis waarvan het bouwperceel kan worden vergroot met ten hoogste 5.000 m² dan wel wordt vergroot tot ten hoogste 1.5 ha indien het bouwperceel kleiner is dan 1 hectare. Het bedrijf van de fam. Pronk is een levensvatbaar, vitaal bedrijf. Voor een gunstig toekomstperspectief is uitbreiding gewenst. De bouw van een nieuwe stal is mogelijk aan de zijkant van het bouwperceel, zonder dat daar ongewenste landschappelijke gevolgen mee gepaard gaan. Het plan dat is opgesteld door de fam. Pronk, is realiseerbaar na toepassing van de wijzigingsbevoegdheid. Dit document voorziet in het wijzigingsplan.

1.2 Plangebied

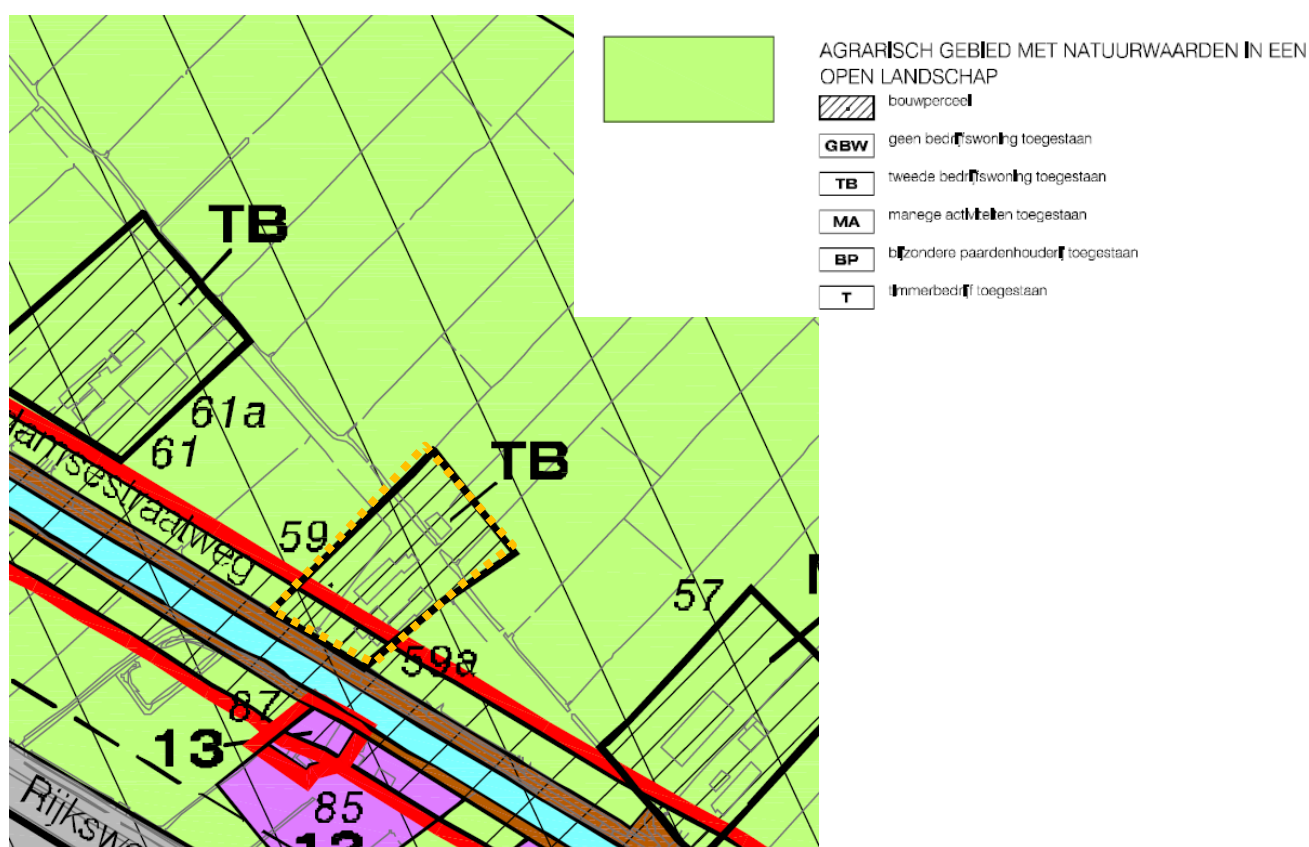
Het plangebied is aan de Amsterdamsestraatweg, de doorgaande weg van Naarden via Muiden naar Amsterdam, gelegen langs de Naardertrekvaart. Het gebied ligt ten noordwesten van de vestingstad Naarden, even ten noorden van de A1 en ten zuiden van het Naarderbos. Zie navolgende afbeelding voor de globale ligging.

(globale) ligging plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Op dit moment geldt het bestemmingsplan 'Buitengebied' zoals vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Naarden op 23 maart 2005. Op grond van dit bestemmingsplan heeft het plangebied de bestemming 'Agrarisch gebied met natuurwaarden in een open landschap' (artikel 4). Deze gronden zijn op grond van artikel 4 bestemd voor de uitoefening van grondgebonden veehouderijbedrijven en wonen ten behoeve hiervan. In dit artikel zijn meerdere wijzigingsbevoegdheden opgenomen. Eén daarvan luidt dat Burgemeester en Wethouders kunnen, met inachtneming van het gestelde in de Beschrijvingen in Hoofdlijnen, het plan wijzigen in die zin dat aan een bouwperceel grenzende gronden worden voorzien van de aanduiding "bouwperceel", mits: a. de oppervlakte van het bouwperceel met ten hoogste 5000 m² wordt vergroot dan wel wordt vergroot tot ten hoogste 1,50 hectare, indien het bouwperceel kleiner is dan 1,00 hectare; b. met name rekening zal worden gehouden met het gestelde in lid B sub 1.5. onder a.

Uitsnede vigerend bestemmingsplan

Dit laatste komt er op neer, dat de wijzigingsbevoegdheid om het bouwperceel te vergroten alleen zal worden toegepast als er zicht is op langdurige vergroting van de productieomvang of als dit vanuit het perspectief van bedrijfsontwikkeling noodzakelijk is. Bij deze verandering van bouwpercelen zal in het bijzonder moeten worden gelet op de landschappelijke, natuurlijke, cultuurhistorische en archeologische waarden, waaronder de verkavelingsrichting. Tevens zal moeten worden gelet op de relatie met het aanwezige bebouwingspatroon en de nabijheid van milieugevoelige functies. Zoals uit hoofdstuk 2 en 4 blijkt, wordt hieraan voldaan.

1.4 Leeswijzer

Dit wijzigingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De toelichting is opgebouwd uit zeven hoofdstukken. Het volgende hoofdstuk (hoofdstuk 2) beschrijft de bestaande en toekomstige situatie. Hoofdstuk 3 geeft een overzicht van het ruimtelijke beleidskader van de verschillende overheden waaraan het plan moet voldoen. Hoofdstuk 4 bevat de milieu- en de omgevingsaspecten van het plan. De toelichting besluit met hoofdstukken over de opbouw, verantwoording en uitleg van de planregels (hoofdstuk 5), de economische uitvoerbaarheid (hoofdstuk 6) en het gevoerde overleg en de inspraak op het plan (hoofdstuk 7).

2 Bestaande en toekomstige situatie

2.1 Geschiedenis

Het plangebied maakt onderdeel uit van het Vechtlandschap waarvan de ondergrond bestaat uit zand en gevormd is tijdens de Pleistocene ijstijden. In de ontwikkeling van de Hollandse kust trad tussen ruim 4.000 en 500 v.Chr. een belangrijke kentering op. In een tijdsbestek van ruim 2000 jaar veranderde de open kust, bestaande uit een duinenrij met veel zeegaten, zich door verlanding langzaam steeds meer in een gesloten kust met een vrijwel geheel doorlopend strand en duinenrij en met nog slechts een enkele opening. Door het ontstaan van de nieuwe duinenrij, westelijk van de oude duinen - bij Heiloo, Haarlem en Oegstgeest - kwam een einde aan de invloed van de zee tot ver in het binnenland. Achter de duinenrij ontstond een enorme lagune, een laagte, die zich uitstreckte van Zeeland tot in Noord-Duitsland en die in het oosten begrensd werd door de Heuvelrug. In deze lagune heersten ideale omstandigheden voor grootschalige veenvorming, die enkele duizenden jaren min of meer ongestoord kon doorgaan. Veenvorming ontstaat door ophoping van dood nat plantenmateriaal dat door gebrek aan zuurstof niet volledig afbreekt.

Rond 3500 jaar geleden bestond het Vechtlandschap uit een 6 km breed dal, het 'Vechtdal', met meren en een vlechtwerk van veenriviertjes. Rond het jaar 1.000 na. Chr. wordt de mens in ons gebied een factor van betekenis bij de vorming van het landschap. Vanuit de bewoonde oeverwallen kwamen de ontginningen op gang. Het plangebied maakt deel uit van een hoogveenmoeras tussen de oeverwal van de Vecht, het Naardermeer en de stuwwallen van Muiderberg en het Gooi. Dit veengebied strekte zich in het noorden verder uit dan de huidige kustlijn, namelijk tot aan het Almere: een zoetwatermeer dat later is opgegaan in de Zuiderzee. Het gebied was niet geschikt voor bewoning en/of landbouw en werd slechts extensief gebruikt voor het weiden van vee en de jacht.

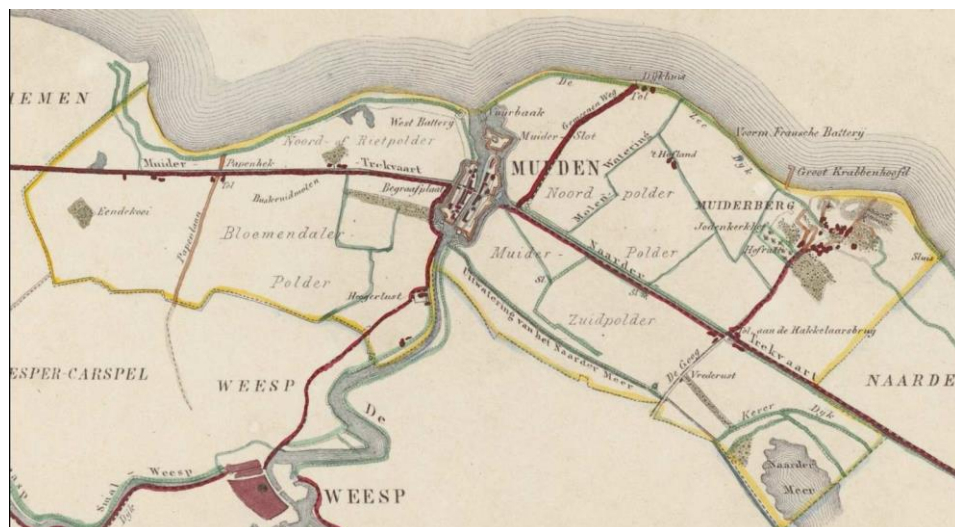
Door de met de ontginning gepaard gaande ontwatering werd het veen blootgesteld aan de lucht, waardoor het oxideerde. In combinatie met klink, ook een gevolg van de ontwatering, daalde het maaiveld in de ontginningen: een proces dat doorging tot het grondwaterpeil opnieuw was bereikt. Hernieuwde ontwatering (door het uitdiepen van sloten en het graven van nieuwe waterlopen) leidde ertoe dat gedurende enige tijd opnieuw landbouw kon worden bedreven, maar door klink en oxidatie daalde het maaiveld onherroepelijk weer tot het nieuwe grondwaterpeil. Op sommige plaatsen ontstonden veenplassen, zoals het Naardermeer. De grond werd mede door turfwinning zodanig nat, dat deze eigenlijk alleen geschikt was voor beweiding door vee. Zo-

doende zijn in de loop der tijd talrijke veehouderijen in deze streek zich komen vestigen.

De daling van het maaiveld maakte het gebied tussen Muiden, Naarden en het Naardermeer al snel kwetsbaar voor wateroverlast. Vanuit de Vecht en het Naardermeer ontstond overstromingsgevaar en aan de noordzijde werden delen van het ontgonnen land door water weggeslagen toen het Almere zich uitbreidde tot de Zuiderzee. Teneinde zich tegen het opdringende water te beschermen, heeft men dijken aangelegd. Vermoedelijk is kort na 1170 een begin gemaakt met de aanleg van de dijk langs de Vecht, de Keverdijk langs het Naardermeer en de zeedijk ten oosten van Muiden. Uit angst voor doorbraken durfde men de dijken niet dicht langs open water aan te leggen en werden brede stroken land buitendijks gelaten. Desondanks is de zeedijk na de aanleg meermalen doorgebroken.

Van een regionaal samenhangend geheel van dijken is voor het eerst sprake in de 13^e eeuw. In of omstreeks deze tijd (de exacte tijd is niet te achterhalen) wordt het westelijk deel van Naarden geleidelijk ingepolderd. Het plangebied ligt in wat nu de Binnendijksche-, Overveensche en Berger- en Meentpolder wordt genoemd (BOBM polder). Deze naam kreeg het na het graven van de Muider- en Naardertrekvaart in 1641 die de polder in twee gebieden verdeelde: het zuidelijk deel werd de Keverdijksche polder genoemd

De bewoning in middeleeuwse veenontginningen vond plaats in boerderijen op de kavelstroken. Meestal werden de boerderijen naast elkaar gebouwd, zodat haaks op de kavelstroken een lint-nederzetting ontstond. Met het verder opstrekken van de ontginning in de richting van de waterscheiding verhuisden de nederzettingen vaak in de ontginningsrichting mee. Op navolgende kaart van Muiden uit de 16^e eeuw is te zien dat de dijken ter weerszijden van de Vecht aaneengesloten zijn bebouwd en halverwege met elkaar door een brug zijn verbonden. Verschillende historisch-geografische structuurlijnen hangen samen met de middeleeuwse openlegging van het veen. Te onderscheiden zijn zij- en achterkaden, al dan niet gecombineerd, brede zijdewenden en overige structuurlijnen. De middeleeuwse polders van Naarden maakten vanaf omstreeks de 17^e eeuw deel uit van de Hollandse Waterlinie en konden daarom tijdens oorlogstijd onder water worden gezet.

Het systeem van polder rondom Muiden en Naarden

De Hollandse Waterlinie werd vanaf 1672 aangelegd om de oprukkende Fransen tegen te houden. Door een ingenieus waterkundig systeem konden grote delen van het land onder water gezet worden. Het land werd daardoor verraderlijk en moeilijk begaanbaar voor de vijand. Een schijnbaar klein laagje water, gemiddeld maar 40 cm diep, was al genoeg om een gebied niet doorwaadbaar te maken voor mensen, voertuigen en paarden. Tegelijkertijd was het te ondiep om per boot te bevaren. Rond 1870 kon de Waterlinie binnen een kleine drie weken onder water gezet worden dankzij een slim systeem van sluizen, dijken en inundatiekanalen.

Door hoogteverschillen in het landschap, bijvoorbeeld bij rivieren en dijken, bleven sommige gronden droog en dus begaanbaar door de vijand. Deze doorgangen werden verdedigd met o.a. forten, schansen en batterijen. Daar verbleven troepen en stond geschut opgesteld. Om in oorlogstijd vrij schootsveld in de Linie te hebben, was het gebied rond de verdedigingswerken ingedeeld in zones van driehonderd, zeshonderd en duizend meter. Dit waren de Verboden Kringen. In deze gebieden golden allerlei bouw- en beplantingsvoorschriften. Binnen een kring van 300 meter mochten bijvoorbeeld alleen houten huizen worden gebouwd. In geval van oorlog konden alle obstakels, zoals huizen, gebouwen en bomen binnen de drie kringen zonder pardon worden afgebroken of verbrand.

In de 17^e eeuw profiteren Muiden en Naarden, vooral door leveranties aan voorbijvarende schepen, van de uitbreiding van de Rijnhandel van Amsterdam. In 1411 kreeg de stad Naarden een zeehaven aan de Zuiderzee, maar door verzanding was deze niet altijd goed bereikbaar. Over land was de stad alleen te bereiken via de Zeedijk tot Muiderberg en vandaar verder door de Noordpolder naar Muiden. De aanleg van een trekvaart zou de bereikbaarheid van de stad sterk verbeteren. De trekschuiten voeren binnendijks en waren ook niet afhankelijk van de wind. De trekvaart is in 1641 gegraven en voornamelijk van belang voor zandtransport van het Gooi naar Amsterdam.

Trekvaart bij Naarden, kaart 18^e eeuw

De voor het veengebied zo karakteristiek verkaveling van smalle, langgerekte stroken met daartussen afwateringssloten kan ook teruggezien worden langs de trekvaart, echter deze richt zich ter plaatse op de trekvaart door dat de kavels er in feite loodrecht op staan. Het plangebied is gelegen aan deze trekvaart.

Langs de trekvaart is geleidelijk enige bebouwing ontstaan, alhoewel van een aaneengebouwd lint geen sprake is. Er ontstond enige bedrijvigheid, vaak agrarisch van aard, maar de bedrijvigheid kon ook aan de functie van de trekvaart als vaarroute zijn verbonden. Op een topografisch kaart uit circa 1890 (en kaarten daarna) is geen verandering in grondgebruik in de BOBM-polder zichtbaar en is de trekvaart mondjesmaat bebouwd. In de afgelopen eeuw is de bebouwing langs de trekvaart enigszins toegenomen. Zichtbaar op navolgende afbeelding is ook een deel van het tracé van de Gooische Stroomtram. Deze werd in 1881 aangelegd en volgde voor een deel de Naarder trekvaart. De tram was bedoeld om diverse plaatsen in het Gooi vanuit Amsterdam bereikbaar te maken.

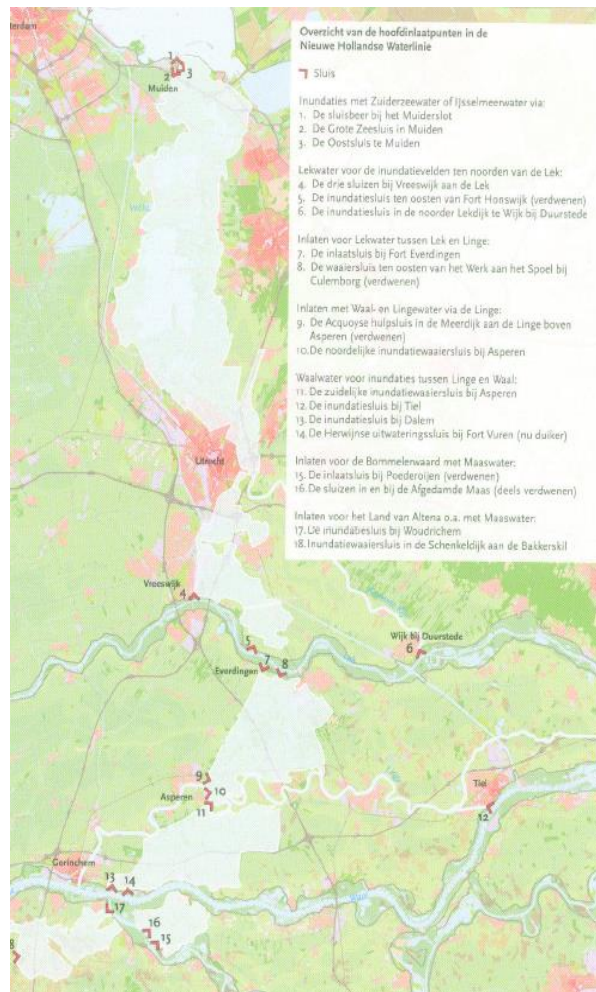
Uitsnede geografische atlas, 1890

Nieuwe Hollandse Waterlinie

De geschiedenis van Naarden -zowel de vesting als het ommeland- hangt sterk samen met de rol die Naarden speelde in de militaire geschiedenis, met name v.w.b. de ligging in de Nieuwe Hollandse Waterlinie. De Hollandse Waterlinie is samen met de Stelling van Amsterdam een waterlinie, bedoeld om middels gecontroleerde onderwaterzettingen (inundaties) de vijand te kunnen stoppen. De linies als geheel zijn gecompliceerde werken met inundatievelden, sluisen, inundatiekanalen, stuwen, forten, kazematten en andere werken.

Het idee achter de waterlinies is dat het land rondom de linie onder water wordt gezet (inunderen), waardoor een waterplas kon ontstaan, niet diep genoeg voor schepen en te diep voor man en paard. Hierdoor is een aanvaller gedwongen om over de aanwezige smalle landwegen en dijken, de accessen, aan te vallen. De verdediger legt op deze accessen verdedigingswerken aan, zodat er een groot strategisch voordeel ontstaat. Voor het stellen en onderhouden van de inundaties zijn twee zaken van belang: een goede wateraanvoer en sluisen om het aangevoerde water te verdelen en in de polders te brengen. De sluisen zijn onder te verdelen in inundatiesluisen, damsluisen en aangepaste civiele schutsluisen. Ook kunnen lager gelegen polders door middel van een overlaat onder water worden gezet.

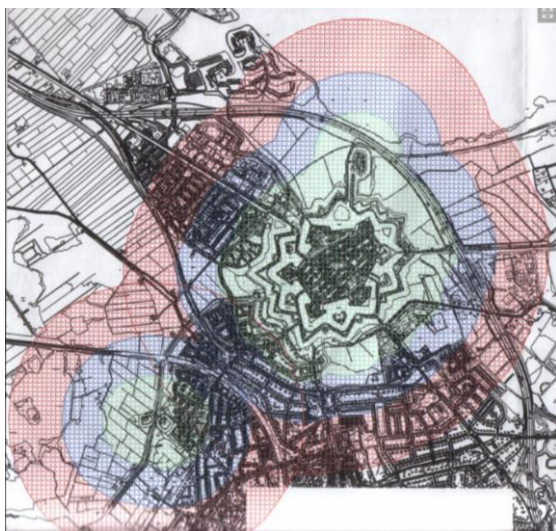
Achter deze inundatievelden ligt de hoofdverdedigingslijn. Verder wordt de linie beschermd door forten, vestingen en kleinere militaire bouwwerken als kazematten of tankversperringen.

Inundatiegebied Nieuwe Hollandse Waterlinie

Voor de werking van de linies is een vrij uitzicht op de omgeving cruciaal. Daarom werd in 1853 de Kringenwet vastgesteld. Als gevolg van deze wet golden er beperkingen ten aanzien van bebouwing en beplanting rond de forten, om een vrij schootsveld te creëren en om te voorkomen dat forten stiekem kunnen worden benaderd. In de eerste kring van 300 meter (kleine kring) mogen slechts houten gebouwen met een oppervlakte van 40 m² worden gebouwd. In de kring tussen 300 en 600 meter (middelste kring) mag alleen de fundering van steen zijn. In de grote kring (1000 m) kan met vergunning worden gebouwd, maar in alle kringen kan in tijden van oorlog alle bebouwing worden verwijderd.

De Nieuwe Hollandse Waterlinie stamt uit 1815 en heeft een lengte van 85 kilometer en loopt vanaf Muiden tot aan de Biesbosch. De Nieuwe Hollandse Waterlinie bestaat uit vele forten, dijken, inlaatsluizen en inundatievelden.

Verboden Kringen rondom vesting

2.2 Omgeving en plangebied

Het plangebied ligt langs de Naarder trekvaart aan de Amsterdamsestraatweg. Langs deze weg is gevarieerde bebouwing aanwezig. Het gaat om enkele agrarische percelen. Ook zijn verspreid enige burgerwoningen aanwezig (waarvan een aantal een voormalig agrarisch perceel). Tot slot komen er ook kleine tot middelgrote bedrijven voor. De bebouwing is steeds gericht op de trekvaart. In de meeste gevallen is de woning als meest prominent gebouw vooraan het perceel aanwezig, waarbij de representatieve gevel naar de weg is gekeerd. Soms kent deze enige verfraaiing door een versiering in het metselwerk of anderszins. De bebouwing is bescheiden van karakter en bestaat meestal uit één bouwlaag met kap. De bouwvorm is traditioneel. De bedrijfsbebouwing van zowel agrariërs als bedrijven is meer functioneel van karakter.

De bebouwing op de Amsterdamsestraatweg 59 zelf bestaat uit twee bedrijfswoningen, gelegen aan de voorzijde van het perceel. De eerste bedrijfswoning beschikt over een mansardekap met een nokrichting die evenwijdig aan de weg loopt. Aan deze woningen zijn bedrijfsopstallen/stallen gebouwd. Meer naar achter op het perceel zijn nog een grote en een wat kleinere veestal aanwezig.

Zicht op voorkant perceel

Het erf is redelijk consequent van een groene omzoming voorzien. Daardoor is de bedrijfsbebouwing gezien van een afstand maar gedeeltelijk zichtbaar. Vaak wordt dit als positief gezien: het bedrijf is 'landschappelijk ingepast'. Anderzijds hoort –zeker de traditionele- agrarisch bedrijfsbebouwing juist thuis in het landschap en vormt beplanting juist een extra aantasting van de voor dit gebied zo karakteristieke openheid. Los hiervan, kan geconcludeerd worden dat het gaat om een relatief bescheiden agrarisch perceel, dat harmonisch opgaat in de omgeving.

Zicht op perceel komend vanaf west (l) en oost (r)

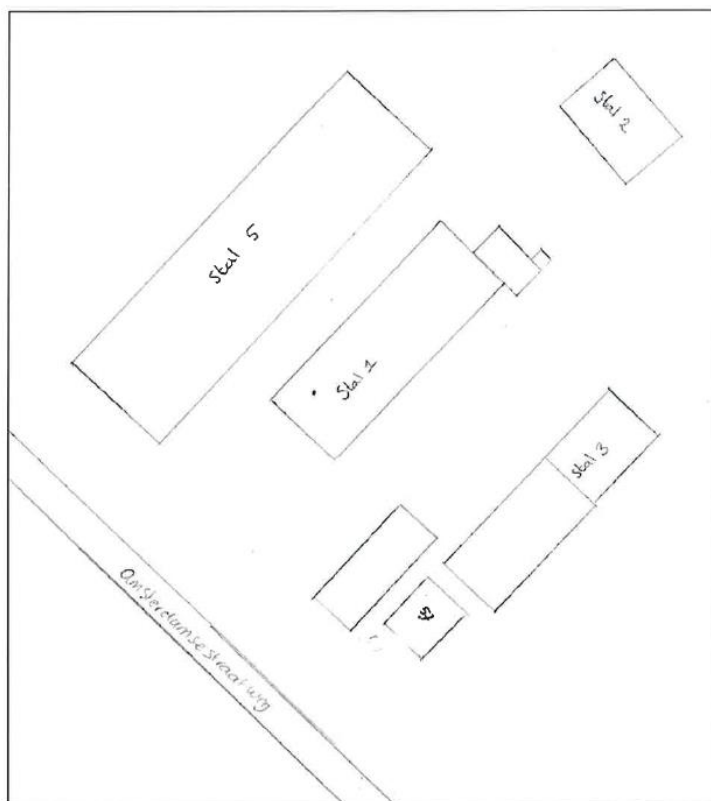
Het melk- en vleesveebedrijf van B.A. Pronk beschikt over een vergunning voor 50 melkkoeien, 10 zoogkoeien, 72 stuks jongvee, 30 vleesstieren, 20 vleesvarkens, 30 legkippen, 2 paarden en 170 schapen. Op het perceel zijn momenteel 4 stallen aanwezig. Het bedrijf van dhr. Pronk beschikt ook over een Natuurbeschermingswetvergunning, zijnde 129 melkkoeien, 30 zoogkoeien, 80 jongvee en 250 schapen.

2.3 Toekomstige situatie

De nieuwe ligboxenstal wordt gerealiseerd direct ten westen van het perceel, zie navolgende situatieschets (tevens is op een luchtfoto globaal aangegeven welk gebied toegevoegd wordt aan het bouwvlak, zodat de ligboxenstal mogelijk wordt). De ligboxenstal wordt gebouwd ten behoeve van het huisvesten van melkkoeien. Dit resulteert in een veestapel van 129 melkkoeien, 80 stuks jongvee, 30 zoogkoeien en 250 schapen. De ligboxenstal wordt ca. 32 m breed en 65 m lang. De goothoogte bedraagt 4 m en de nokhoogte 9 m. De stal wordt van een emissie-arm stalsysteem worden voorzien. Er wordt een emissie-arme vloer gerealiseerd. Hierdoor wordt de urine versneld afgevoerd en vindt omzetting van ureum naar ammoniak niet op de vloer plaats, maar in de mestkelder. Daarnaast vindt ammoniakemissiebeperking plaats door beperking van de uitstoot van kelderlucht middels het afsluiten van roosterspleten door goed sluitende cassettes.

Foto's roostervloer voorzien van afdichtingscassettes in de roosterspleten

Situatieschets nieuwe situatie en globale weergave uitbreiding bouwvlak

2.4 Toetsing aan de wijzigingsregels

Aan de wijzigingsbevoegdheid is een aantal voorwaarden verbonden. Zo mag de oppervlakte van het bouwperceel met ten hoogste 5.000 m² worden vergroot dan wel worden vergroot tot ten hoogste 1,50 hectare, indien het bouwperceel kleiner is dan 1,00 hectare en dient (met name) rekening te worden gehouden met het gestelde in lid B sub 1.5. onder a. Dit laatste komt er op neer, dat de wijzigingsbevoegdheid om het bouwperceel te vergroten alleen zal worden toegepast als er zicht is op langdurige vergroting van de productieomvang of als dit vanuit het perspectief van bedrijfsontwikkeling noodzakelijk is. Bij deze verandering van bouwpercelen zal in het bijzonder moeten worden gelet op de landschappelijke, natuurlijke, cultuurhistorische en archeologische waarden, waaronder de verkavelingsrichting. Tevens zal moeten worden gelet op de relatie met het aanwezige bebouwingspatroon en de nabijheid van milieugevoelige functies.

Het plan gaat uit van een stal van ca. 2.006 m². Het bouwperceel wordt vergroot overeenkomstig deze omvang en iets vergroot zodat rondom de stal ook verhardingen, erfscheidingen e.d. mogelijk zijn. de stal met de daaromheen liggende grond wordt zo onderdeel van het erf. De vergroting blijft echter ruimschoots onder de 5.000 m².

Voor de toetsing aan de landschappelijke en cultuurhistorische waarden en de relatie met het aanwezige bebouwingspatroon, zie voorgaande paragraaf. Voor de toetsing aan de archeologische waarden, zie paragraaf 4.3.3 en voor een toets aan de nabijheid van milieugevoelige functies, zie paragraaf 4.2.3.

3 Beleid

3.1 Inleiding

Alvorens een bestemmingsplan te kunnen opstellen is het noodzakelijk te bekijken welke beleidslijnen zowel de gemeente als ook andere overheden uitgestippeld hebben.

Reikwijdte beleidskaders

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. De Wro is geënt op twee belangrijke basisprincipes. Transparantie in beleid en in normstelling en verantwoordelijkheden en bevoegdheden op het juiste niveau. De vereiste transparantie in ruimtelijk beleid verplicht het rijk, de provincie en de gemeente tot het vaststellen van een structuurvisie waarin de hoofdlijnen van het te voeren ruimtelijk beleid worden weergegeven. De vereiste transparantie in normstelling verplicht rijk en provincie om zoveel mogelijk pro-actief te sturen. Wat betreft de verantwoordelijkheidstoedeling en bevoegdheden zijn het rijk, de provincie en de gemeente voortaan verantwoordelijk voor hun eigen belangen. Er kan slechts sprake zijn van bemoeienis van provincie of rijk met de gemeente indien dat noodzakelijk is vanwege provinciaal, respectievelijk nationaal belang.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR, 2012) en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro, 2012)*

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) bepaalt welke kaderstellende uitspraken van het kabinet bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Het gaat onder meer om nationale belangen als Rijkswaardewegen, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen en Primaire waterkeringen.

Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur (de artikelen worden later aan het Barro toegevoegd) en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Ten aanzien van de begrenzing van de EHS is bepaald dat niet het rijk, maar de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

Eén van de belangen is dat er bij ruimtelijke besluiten een zorgvuldige afweging moet plaatsvinden. Dit is verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6). De regeling komt er op neer dat van bepaalde ontwikkelingen nut en noodzaak dient te

worden aangetoond. Dit wordt ook wel de duurzaamheids- of SERladder genoemd. De “SER” ladder zoals die thans ook geldt voor bijvoorbeeld de vestiging van bedrijventerreinen wordt ook van toepassing op projecten die voorzien in binnenstedelijke en buitenstedelijke woningbouw. De SERladder is een procesvereiste en is stapsgewijs als volgt opgebouwd.

De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte, zowel in kwantitatieve als kwalitatieve zin;
- b. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;
- c. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Het initiatief is zodanig kleinschalig dat het, mede gelet op jurisprudentie, niet als stedelijke ontwikkeling wordt aangemerkt. Nadere toetsing aan de SER-ladder kan derhalve achterwege blijven.

Toetsing

Voorgenomen plan raakt geen van de nationale belangen en is niet in strijd met het rijksbeleid.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 *Structuurvisie Noord-Holland 2040 (2010)*

De Structuurvisie Noord-Holland ‘Kwaliteit door veelzijdigheid’ is op 21 juni 2010 vastgesteld door Provinciale Staten. De structuurvisie geeft de ruimtelijke ambities weer van de provincie Noord-Holland. De provincie heeft drie hoofdbelangen die samen de ruimtelijke hoofddoelstelling vormen van de provincie Noord-Holland. Deze drie hoofdbelangen zijn: Ruimtelijke kwaliteit, Duurzaam Ruimtegebruik en Klimaatbestendigheid. Onder deze hoofdbelangen vallen een twaalfstal onderliggende provinciale ruimtelijke belangen. Deze belangen zijn uitgewerkt en hieraan zijn instrumenten gekoppeld die door de provincie worden ingezet om deze tot uitvoering te brengen. De volgende belangen zijn onderscheiden:

- Ruimtelijke kwaliteit: Behoud en ontwikkeling van Noord-Hollandse cultuurlandschap; Behoud en ontwikkeling van natuurgebieden; Behoud en ontwikkeling van groen om de stad;
- Duurzaam ruimtegebruik: Milieukwaliteiten; Behoud en ontwikkeling van verkeers- en vervoersnetwerken; Voldoende en op de behoefte aansluitende huisvesting; Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor economische activiteiten en Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor recreatieve en toeristische voorzieningen;

- Klimaatbestendigheid: Voldoende bescherming tegen overstroming en wateroverlast; Voldoende en schoon drink-, grond- en oppervlaktewater en Voldoende ruimte voor het opwekken van duurzame energie.

Provinciale belangen omgeving plangebied

Onder duurzaam ruimtegebruik verstaat de Provincie Noord-Holland het plaatsen van de juiste functies op de juiste plek. Deze juiste plek wordt bepaald door verschillende factoren zoals de aanwezige milieukwaliteit, de behoefte aan voorzieningen zoals passende huisvesting voor bewoners en bedrijven op specifieke locaties en de bereikbaarheid van die locaties. Uitgangspunt is een zorgvuldige afweging tussen verschillende belangen, waarbij milieukwaliteiten als (externe) veiligheid, luchtkwaliteit, bodemkwaliteit, geur en geluid, maar ook waterkwaliteit belangrijke randvoorwaarden zijn. Hierbij streeft de Provincie naar oplossingen die ruimte laten voor veranderende omstandigheden en die zo efficiënt mogelijk gebruik maken van de beschikbare ruimte.

Toetsing

De stal wordt gerealiseerd direct aansluitend een bestaand bouwperceel en kent zodoende een logische plek. Voorts worden geen milieukwaliteiten geschaad en zijn de belangen van derden (v.w.b. met name geur) niet in het geding (zie navolgend hoofdstuk). Het plan is in lijn met de structuurvisie.

3.3.2 Provinciale Ruimtelijke Verordening Noord-Holland (2010, technische wijziging 2014)

In het kader van de invoering, per 1 juli 2008, van de Wro heeft de provincie een ruimtelijke verordening opgesteld met hierin de algemene regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Deze regels zijn gebaseerd op het bestaande provinciale beleid, zoals vastgelegd in de streekplannen en de Leidraad provinciaal ruimtelijke beleid. Hierbij dient aangetekend te worden dat er geen nieuw beleid is opgenomen in de Provinciale Ruimtelijke Verordening. In het belang van een goede ruimtelijke ordening in de provincie is het noodzakelijk algemene regels vast te stellen betreffende de inhoud van en de toelichting op bestemmingsplannen over onderwerpen in zowel het landelijke als het stedelijke gebied van Noord-Holland waar een provinciaal belang mee gemoeid is.

Hierbij worden de volgende hoofddoelstellingen in acht genomen:

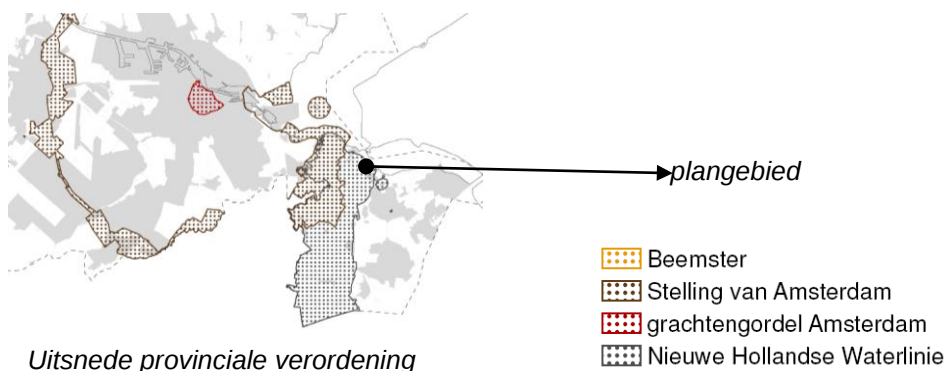
- een samenhangend geheel van waardevolle gebieden te behouden en versterken;
- belangrijke cultuurhistorische en landschappelijke kwaliteiten bij nieuwe ontwikkelingen te behouden en versterken en deze vast te leggen in een beeldkwaliteitplan;
- sturing te hebben op het woonbeleid;
- stedelijke ontwikkelingen te reguleren;
- een vitaal platteland te hebben;
- over goede infrastructuur te beschikken, waardoor de mobiliteit en bereikbaarheid van wonen, werken en voorzieningen is gewaarborgd;
- windenergie op landschappelijke aanvaardbare wijze mogelijke te maken;
- de winning van delfstoffen uitsluitend op de daarvoor geschikte plaatsen toe te staan;
- de toeristische aantrekkelijkheid van de Noordzee te vergroten door jaarrond strandpaviljoens toe te staan, maar uitsluitend op daarvoor geschikte plaatsen.

De provincie stelt in zijn algemeen minder eisen aan 'Bestaand Bebouwd Gebied'. Bestaand Bebouwd Gebied wordt als volgt gedefinieerd:

Als bestaand bebouwd gebied wordt aangewezen de bestaande of de bij een – op het moment van inwerkingtreding van de verordening – geldend bestemmingsplan toegelaten woon- of bedrijfsbebouwing, uitgezonderd bebouwing op agrarische bouwpercelen en kassen. Onder toegelaten woon- of bedrijfsbebouwing wordt mede begrepen de daarbij behorende bebouwing ten behoeve van openbare voorzieningen, verkeersinfrastructuur alsmede stedelijk water en stedelijk groen van een stad, dorp of kern.

Het plan is niet mogelijk op basis van het geldende bestemmingsplan en ligt derhalve buiten het 'Bestaand Bebouwd Gebied', alsook, in dit geval in een 'bufferzone'. Buiten bestaand bebouwd gebied en in bufferzones is geen nieuwe verstedelijking toegestaan. Agrarische functies vallen hier echter niet onder.

Voort is in artikel 22 geregeld dat een bestemmingsplan uitsluitend in nieuwe functies en uitbreiding van de bebouwing van bestaande functies binnen de Nieuwe Hollandse Waterlinie mogen plaatsvinden voor zover deze de kernkwaliteiten van de erfgoederen met uitzonderlijke universele waarde behouden of versterken, als bedoeld in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie zoals genoemd in artikel 15 en in bijlage 1 bij deze verordening. Het plangebied ligt in de Nieuwe Hollandse Waterlinie.

De kernkwaliteiten luiden als volgt:

1 Het unieke, in samenhang met het landschap ontworpen negentiende en twintigste-eeuwse hydrologische en militairverdedigingssysteem, bestaande uit:

- inundatiegebieden;
- zone met verdedigingswerken als forten, batterijen, lunetten betonnen mitrailleurkazematten en groepsschuilplaatsen in hun samenhang met de omgeving;
- voormalige schootsvelden (visueel open) en verboden kringen (merendeels onbebouwd gebied) rondom de forten;
- waterwerken als waterlichamen, sluizen, inlaten, duikers, en dijken functionerend in samenhang met verdedigingswerken en inundatiegebieden;
- overige elementen als beschutte wegen, (resten van) loopgraven en tankgrachten;
- de landschappelijke inpassing en camouflage van de voormalige militaire objecten;
- de historische vestingstructuur van de vestingsteden Muiden, Weesp, Naarden, Nieuwersluis, Gorinchem en Woudrichem;

2 Grote openheid;

3 Groen en overwegend rustig karakter.

De duidelijke relatie tussen de linie en het omringende landschap van veenontginningen, droogmakerijen, stroomrug- en komgrondontginningen is nog steeds zichtbaar. Bij de aanleg van de verdedigingslinie maakte het toenmalige Ministerie van Oorlog gebruik van dit bestaande laaggelegen, open en waterrijke landschap. In de linie zijn steeds bestaande elementen geïncorporeerd (dijken, kaden, sluizen, polders als inundatiegebieden en dergelijke) en nieuwe toegevoegd, zonder dat deze elementen een uitgesproken militaire expressie hebben gekregen. Daardoor is de linie nu als verdedigingswerk weinig opvallend in het landschap aanwezig. De voormalige schootsvelden rondom de forten zijn nog vaak onbebouwd en kennen weinig opgaande begroeiing. In deze schootsvelden lagen de zogeheten verboden kringen met strenge bouwbeperkingen waar alleen snel verplaatsbare of afbreekbare houten gebouwen mochten worden opgetrokken. Ook de voormalige inundatievelden kennen nu nog steeds weinig begroeiing en bebouwing en een grote mate van openheid.

Het initiatief tot realiseren van de stal is een zodanig geringe ingreep dat het wezenlijk kenmerk van het open inundatiegebied van de BOBM-polder er niet door wordt aangetast. De kernkwaliteit blijven derhalve behouden.

Het plangebied ligt daarnaast in een gebied voor gecombineerde landbouw. Bebouwing dient binnen een bouwperceel te worden gerealiseerd, welke maximaal 1.5 hectare groot mag zijn. Via dit wijzigingsplan wordt het bouwperceel vergroot tot ca. 1.4 ha, onder de grens van 1.5 ha derhalve.

Het plan is gelet op bovenstaande, in overeenstemming met de provinciale Verordening.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 *Structuurvisie Naarden en Bussum 2040 (2014)*

Op 5 maart 2014 is de Structuurvisie Naarden en Bussum 2040 vastgesteld door de gemeenteraad van Naarden. In de Structuurvisie Naarden-Bussum wordt de ruimtelijke ontwikkeling van Naarden en Bussum in de periode tot 2040 beschreven. Het gezamenlijke verleden van Naarden en Bussum bepaalt in grote mate ook het belang van een gezamenlijke toekomst en een gezamenlijke toekomstvisie en structuurvisie. Het beschrijft de hoofdlijnen en visies in de ruimtelijke ontwikkeling en is bedoeld als leidraad op dit gebied. In de structuurvisie wordt een ruimtelijk beeld geschetst waarin alle sectoren worden afgewogen. Tevens worden een aantal speerpunten genoemd, waarop beide gemeenten zich zullen richten.

Speerpunt 6, een impuls voor het werken, is van toepassing op dit plan. Naarden en Bussum streven er naar de werkgelegenheid voor alle opleidingsniveaus te kunnen blijven aanbieden en de huidige afwisseling aan soorten werkgebieden waar mogelijk te behouden.

De speerpunten worden uitgewerkt in thema's. Een daarvan is landschap en cultuurhistorie. De landschappelijke en ecologische waarden zijn een grote kwaliteit in en rond Naarden en Bussum en zijn leidend bij toekomstige ontwikkelingen binnen en buiten de bebouwde omgeving. Bij het beheer en in stand houden van de verschillen-

de landschappen rondom Naarden en Bussum spelen de agrariërs een belangrijke rol. Het behouden van deze agrarische activiteit is dus belangrijk.

Toetsing

Het initiatief draagt bij aan de instandhouding van een agrarisch bedrijf met de daaraan gekoppelde directe en indirecte werkgelegenheid. Dit is te meer belangrijk, daar een deel van veestapel van de fam. Pronk enkele agrarische gronden beweide waardoor de kwaliteit, alsook de ontwateringsslootjes van de gronden die het betreft, in stand worden gehouden.

4 Milieu- en omgevingsaspecten

4.1 Inleiding

Aan de verschillende overheden zijn op basis van milieuwetgeving zoals de Wet milieubeheer, de Wabo en de Wet geluidhinder vele taken en bevoegdheden op milieugebied en omgevingsaspecten toegekend. Deze hebben of kunnen ook betrekking hebben op de ruimtelijke ordening. Het milieubeleid van de verschillende overheden is er op gericht om te komen tot een integrale verbetering van de leefomgevingkwaliteit door een vroegtijdige integratie van milieukwaliteit in ruimtelijke planvormingsprocessen.

4.2 Milieu

4.2.1 *Besluit milieueffectrapportage (m.e.r.)*

In een milieueffectrapport (MER) worden de milieugevolgen van het initiatief of de activiteit en reële alternatieven hiervoor systematisch, transparant en objectief in beeld gebracht. Ook worden daarin maatregelen beschreven om negatieve gevolgen op het milieu te voorkomen of te beperken. Het opstellen van een milieueffectrapport is niet voor elk initiatief of activiteit verplicht. Het wettelijk kader voor de bepaling of voor een bestemmingsplan wel of geen MER moet worden opgesteld en een m.e.r.-procedure moet worden doorlopen is meerledig, namelijk:

- 1 De Wet Milieubeheer (Wm) met het Besluit milieueffectrapportage 1994 (Besluit m.e.r. 1994);
- 2 De Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet).

Dit betekent dat bij de voorbereiding van een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan op grond van verschillende kaders nagegaan moet worden of voor de activiteiten die met het bestemmingsplan worden mogelijk gemaakt, een milieueffectrapport moet worden opgesteld of niet.

In de Wet milieubeheer (art 7.2) en het Besluit milieueffectrapportage 1994 (art 2 lid 5) is verankerd dat er een beoordeling moet worden gemaakt of m.e.r.-procedure¹ doorlopen moet worden als een plan of besluit (bijvoorbeeld een bestemmingsplan) wordt opgesteld voor één of meerdere activiteiten met mogelijk belangrijke negatieve effecten op het milieu. Activiteiten waarvoor dat het geval is worden genoemd in de bijlage onderdeel C en D van het Besluit m.e.r.:

- Bijlage C: Hierin staan activiteiten, gevallen, plannen en besluiten waarvoor het doorlopen van een m.e.r. verplicht is;
- Bijlage D: Hierin staan activiteiten, gevallen, plannen en besluiten waarvoor het maken van een m.e.r.-beoordeling verplicht is (in sommige gevallen is ook hier direct sprake van een m.e.r. plicht);

Ook kan het zijn dat het bevoegd gezag moet beoordelen of een m.e.r.-procedure doorlopen moet worden. Dit laatste is het geval als het besluit één of meerdere activiteiten bevat die voorkomen in bijlage D, maar deze activiteiten in omvang niet boven de in bijlage D genoemde drempelwaarden uitkomen. Er moet dan een lichte, zoge-

¹ Toelichting gebruikte afkortingen: m.e.r. = de procedure; MER= het milieueffectrapport.

noemde vormvrije m.e.r.-beoordeling worden uitgevoerd waarin getoetst wordt of belangrijke negatieve effecten zijn uit te sluiten.

Een (vormvrije) m.e.r.-beoordeling gaat uit van het 'nee, tenzij...principe. Er hoeft géén m.e.r.-procedure doorlopen te worden, tenzij er als gevolg van het voornemen belangrijke negatieve effecten op het milieu te verwachten zijn. Indien er geen belangrijke negatieve effecten te verwachten zijn, moet dit in het bestemmingsplan onderbouwd en beargumenteerd worden. Als blijkt dat toch belangrijke negatieve effecten op het milieu kunnen optreden, moet alsnog een volledige m.e.r.-procedure doorlopen worden.

De omvang van de veestapel zal zijn: 129 melkkoeien, 80 stuks jongvee, 30 zoogkoeien en 250 schapen. Het fokken, mesten of houden van koeien en schapen is een activiteit die genoemd is in bijlage D, onder 14. De drempelwaarde voor melk-, kalf of zoogkoeien bedraagt 200, voor jongvee 340 en voor schapen 2000. Volstaan kan dus worden met een vormvrije m.e.r. beoordeling.

Voor de beoordeling wordt aangesloten bij bijlage III van de Europese m.e.r.-richtlijn² volgens welke de volgende aspecten beschouwd moeten worden:

1. kenmerken van het project;
2. plaats van het project; de plaats waar de activiteit wordt verricht;
3. de kenmerken van het potentiële effect.

De kenmerken en plaats van het project zijn beschouwd in hoofdstuk 2. In de navolgende hoofdstukken wordt ingegaan op (potentiele) effecten. Hieruit blijkt dat er geen negatieve effecten op het milieu kunnen optreden. Daarmee is de vormvrije m.e.r. beoordeling afgerond; een m.e.r. procedure is niet nodig.

Natuurbeschermingswet 1998

Indien op voorhand mogelijk significante of significante negatieve effecten op Natura 2000-gebied niet kunnen worden uitgesloten, dan is het bestemmingsplan plan m.e.r.-plichtig. De mogelijke effecten van de uitbreiding van een veehouderij zijn, gelet op de ligging, aard en omvang van het project, toe te spitsen op de mogelijke aantasting van de instandhoudingsdoelstellingen van de omliggende Natura 2000-gebieden "Naardermeer" en Oostelijke vechtplassen, voor zover die toezien op de bescherming van stikstofgevoelige habitattypen en de ammoniakemissie die van veehouderijen uitgaat. Op 29 augustus 2014 heeft de provincie Noord-Holland echter een Natuurbeschermingswetvergunning afgegeven voor de gehele inrichting. Hierbij is reeds rekening gehouden met voornoemde instandhoudingsdoelstellingen, zodat geconcludeerd wordt dat geen sprake is van significant (negatieve) effecten. Uit jurisprudentie volgt voorts dat wanneer voor een activiteit reeds een vergunning is verleend, geen plan MER meer behoeft te worden opgesteld³. In dit geval is reeds een Nb-vergunning verleend, welke als bijlage is toegevoegd aan dit wijzigingsplan⁴.

² Bijlage III bij de Europese richtlijn inzake milieueffectbeoordeling (85/337/EEG zoals gewijzigd door de richtlijnen 97/11/EG en 2003/35/EG).

³ 201109585/1/R3 en 201109585/2/R3.

⁴ Vergunning Natuurbeschermingswet 1998 voor uitbreiding veestapel aan de Amsterdamse straatweg 59 te Naarden, provincie Noord-Holland, 29 augustus 2014, 3040/449744.

Ter onderbouwing van de aanvraag is de stikstofdepositie berekend, zie bijlage⁵. Er wordt een toename van stikstof van maximaal 0,67 mol N per ha/jr berekend. Dit houdt in dat op voorhand niet kan worden uitgesloten dat er significant negatieve effecten zijn op omliggende Natura 2000-gebieden. Relevant zijn het Markermeer & IJmeer, Eemmeer en Gooimeer, Naardermeer en Oostelijke Vechtplassen.

Er zijn daarom mitigerende maatregelen getroffen. Naast het in hoofdstuk 2 vermelde emissie-arme stalsysteem dat wordt gebouwd, worden op twee locaties de milieuvergunning ingetrokken, te weten Rijksweg 14 in Muiden en de Weesperweg 8 in Muiden. De uitbreiding op het perceel Amsterdamsestraatweg heeft (na saldering) alleen op het Natura 2000-gebied Naardermeer een uitbreiding van stikstofdepositie tot gevolg, te weten 0,29 mol, ofwel 0,015% van de KDW (kritische depositiewaarde). Deze toename wordt zodanig klein geacht, dat deze niet herkenbaar is in de dagelijkse fluctuaties en ecologisch niet te herleiden is naar een individuele stikstofbron. Ook betogen Jaspers et al (2010) dat een toename van stikstof van minder dan 0,5% van de KDW ecologisch feitelijk niet meer meetbaar is. Om deze reden kunnen significant negatieve effecten worden uitgesloten.

Effecten van geluid en trilling als gevolg van de bouwwerkzaamheden is gelet op afstand tot de Natura 2000-gebieden en de techniek die gebruikt wordt voor het heien, uitgesloten. Effecten van verlichting zijn er ook niet; er worden hogedruk natriumlampen gebruikt t.b.v. de verlichting. De verlichting is alleen gericht op het plangebied.

⁵ Vergunningaanvraag in het kader Nb-wet 98, Stalbouw, ingediend 13 januari 2014.

4.2.2 Bodem

Algemeen

Voordat een wijzigingsplan wordt vastgesteld voor de toevoeging van functies waar langdurig of frequent mensen verblijven, moet aangetoond zijn dat de bodem en het grondwater geschikt zijn voor het beoogde gebruik. Een stal voor vee is geen bodem-gevoelige functie. Nader onderzoek kan daarom achterwege blijven.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect bodem geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.2.3 Bedrijven en milieuzonering

Algemeen

Indien door middel van een plan nieuwe, gevoelige functies mogelijk worden gemaakt, moet worden aangetoond dat een goed leefmilieu mogelijk kan worden gemaakt. Hierbij moet rekening worden gehouden met omliggende functies met een milieuzone. Anderzijds mogen omliggende bedrijven niet in hun ontwikkelingsmogelijkheden worden aangetast door de realisatie van een nieuwe gevoelige functie.

Wat betreft de aanbevolen richtafstanden tussen bedrijvigheid en gevoelige functies is de VNG publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' (2009) als leidraad voor milieuzonering gebruikt. In de VNG-publicatie zijn richtafstanden voor diverse omgevings- en gebiedstypen opgenomen. Het gaat onder andere om de volgende omgevings- en gebiedstypen: 'rustige woonwijk', 'rustig buitengebied' en 'gemengd gebied'. In een rustige woonwijk en een rustig buitengebied komen vrijwel geen andere functies dan de woonfunctie voor. Gemengde gebieden betreffen gebieden die langs hoofdinfrastructuur liggen en/of gebieden met matige tot sterke functiemenging. In een dergelijk gebied komen direct naast woningen andere functies voor, zoals winkels, maatschappelijke voorzieningen, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Voor gemengde gebieden kunnen de richtafstanden worden verminderd. De afstand wordt gemeten vanaf het op de verbeelding aangeduide deel voor de bedrijfsmatige activiteit tot aan de gevel van nieuwe of bestaande gevoelige functies gelegen buiten betreffend perceel.

Toetsing

Het plangebied maakt gezien de omliggende functies deel uit van een 'rustig buitengebied'.

Bedrijvigheid in het plangebied

Voor rundvee is geen geuremissiefactor vastgesteld. Per 1 januari 2013 is het gewijzigde Activiteitenbesluit milieubeheer in werking getreden. Daarmee is het Besluit landbouw milieubeheer per die datum ingetrokken. Veel veehouderijen vallen nu onder het Activiteitenbesluit.

De voorschriften voor de beoordeling van geurhinder van het houden van de dieren staan zijn opgenomen in paragraaf 3.5.8 van het Activiteitenbesluit.

Ingevolge artikel 3.117, eerste lid, onder b, van het Activiteitenbesluit, vindt het oprichten, uitbreiden of wijzigen van een dierenverblijf met dieren zonder geuremissiefactor niet plaats, indien binnen de inrichting de afstand tussen enig dierenverblijf waar dieren zonder geuremissiefactor worden gehouden en een geurgevoelig object, na oprichting, uitbreiding of wijziging minder dan 50 meter bedraagt, indien het geurgevoelig object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Omgekeerd geldt daardoor ook dat er geen geurgevoelige objecten toegevoegd mogen worden binnen 50 meter van bestaande dierverblijven met dieren zonder geuremissiefactor (omgekeerde werking). Het voorliggende plan betekent het toevoegen van een geuremitterende stal. Deze ligt echter op een grotere afstand dan 50 m van enige woning zodat geconcludeerd wordt dat er in de nieuwe situatie sprake zal zijn van een acceptabel woon- en leefklimaat voor wat betreft geur.

De stal is zelf geen milieugevoelige functie zodat er geen bedrijven in de omgeving zijn die gehinderd zullen worden in hun bedrijfsvoering.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect bedrijven en milieuzonering geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.2.4 Geluid

Algemeen

De Wet geluidhinder regelt de mate waarin geluid bepaalde functies mag belasten. Indien geluidgevoelige functies worden toegestaan, stelt de Wet geluidhinder de verplichting een akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidsbelasting ten gevolge van wegen en spoorwegen. Wonen is een geluidgevoelige functie. De geluidbelasting op woningen mag in principe de 48 dB niet overschrijden. Wegen met een 30 km/u zone zijn formeel uitgezonderd van akoestisch onderzoek.

Toetsing

Onderhavige ontwikkeling betreft de realisatie van een nieuwe stal voor vee. Dit is geen geluidgevoelige functie.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect geluid geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.2.5 Luchtkwaliteit

Algemeen

In de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2 zijn kwaliteitseisen met betrekking tot luchtkwaliteit vastgelegd. De wet is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Plannen die in betekende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Plannen die 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aannemelijk moeten worden gemaakt dat het plan tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het plan op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het plan 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is significant is ten opzichte van een etmaal. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval is bij een woning, school of sportterrein.

Gevoelige bestemmingen als scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van de gelijknamige AMvB extra bescherming. Substantiële uitbreiding of nieuw vestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden, waardoor geen onacceptabele gezondheidsrisico's optreden.

Toetsing

De veestal is geen voor luchtkwaliteit gevoelige functie en stoot geen voor de wet milieubeheer relevante stoffen uit. Wel neemt het aantal verkeersbewegingen toe door de groei van het bedrijf. Er zullen meer grond- en voedingsstoffen nodig zijn en er wordt meer melk geproduceerd. Op basis van de publicatie Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie van het CROW, publicatie 317, oktober 2012 kan de verkeersbijdrage geschat worden. Uitgegaan wordt van een arbeidsextensief/bezoekersextensief bedrijf, buitengebied, maximaal, ofwel 5,7 verkeersbewegingen per 100 m², ofwel 59,85 per etmaal. Het betreft hier een worst-case benadering; in werkelijkheid zal de verkeerstoename veel lager liggen (echter agrarische bedrijven zijn in voornoemde publicatie niet opgenomen). Met de "NIBM-tool"(versie mei 2013) van het Ministerie van I&M kan de bijdrage stikstof en fijnstof bepaald worden. De conclusie luidt dat het initiatief NIBM bijdraagt aan de luchtkwaliteit.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		59,85
Aandeel vrachtverkeer		100,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,89
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,10
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.2.6 Externe veiligheid

Algemeen

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen (chemische fabriek, lpg-vulpunt) en de mobiele bronnen (route gevaarlijke stoffen). Er wordt onderscheid gemaakt tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijk slachtoffers. Er wordt bij externe veiligheid onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico. Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woonomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico heeft een oriënterende waarde en voor het plaatsgebonden risico geldt een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico mag in principe nergens groter zijn dan 1 op 1 miljoen (ofwel 10⁻⁶). Dit is de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een ongeval. Deze kans mag niet groter zijn dan eens in de miljoen jaar. Elke ruimtelijke ontwikkeling wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico van 10⁻⁶ als grenswaarde.

Groepsrisico

Het groepsrisico geeft de kans aan dat in één keer een groep mensen die zich in de omgeving van een risicosituatie bevindt, dodelijk door een ongeval wordt getroffen. Groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Bij groepsrisico is het dan ook niet een contour die bepalend is, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Welke kans nog acceptabel geacht wordt, is afhankelijk van de omvang van de ramp. Een ongeval met 100 doden leidt tot meer ontwrichting, leed en emoties, dan een ongeval met 10 dodelijke slachtoffers. Aan de

kans op een ramp met 100 doden wordt dan ook een grens gesteld, die een factor honderd lager ligt dan voor een ramp met 10 doden. In het Bevi (stb. 250, 2004) wordt verder een verantwoordingsplicht (door de overheid) voor het groepsrisico rond inrichtingen wettelijk geregeld (art. 13). De verantwoording houdt in dat wordt aangegeven of risico's acceptabel zijn en welke maatregelen worden genomen om de risico's te verkleinen.

Toetsing

Een veestal is geen (beperkt) kwetsbaar object. Een uitbreiding van het personeel wordt tevens niet voorzien. Een nadere toetsing kan derhalve achterwege blijven.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.3 Omgevingsaspecten

4.3.1 Flora en fauna

Algemeen

Bij ruimtelijke ingrepen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden van het plangebied. Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming zijn de Natuurbeschermingswet 1998 en de Ecologische Hoofdstructuur (thans NNN) van toepassing. Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen aangewezen worden als Europese Vogelrichtlijn en/of Habitatrichtlijngebieden (Natura 2000). De verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden zijn in Nederland opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998. Hierin zijn de reeds bestaande staatsnatuurmonumenten ook opgenomen. Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

Toetsing

Gebiedsbescherming

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van EHS, weidevogelleefgebied of beschermde natuurmonumenten. Er zijn derhalve geen effecten te verwachten. Voor de toets aan de Nb-wet (Natura 2000-gebieden) zie paragraaf 4.2.1.

Soortenbescherming

Het te bebouwen gebied bestaat momenteel uit onbebouwd weidegebied (gras). Beschermde plantsoorten zijn niet te verwachten. Wellicht zijn vogels aanwezig. Voor wat betreft de bescherming van de inheemse vogelsoorten, zijn deze grofweg in twee groepen te verdelen. Enerzijds soorten waarbij hun nest en functionele leefomgeving is beschermd gedurende de periode dat ze aan het broeden zijn; anderzijds de soorten waarbij hun nesten en functionele leefomgeving het hele jaar door zijn beschermd. Globaal loopt de periode waarin vogelsoorten in Nederland broeden van half april tot half augustus. Echter, als buiten deze periode vogels broeden zijn ook die beschermd. Jaarrond beschermde soorten worden hier niet verwacht. De werkzaamheden vinden

plaats buiten het broedseizoen, zodat overtreding van de Flora- en faunawet niet aan de orde is.

Conclusie

Het aspect natuur werpt geen belemmering op voor uitvoering van het initiatief.

4.3.2 Water

Waterplan Noord-Holland 2010-2015 (2010)

In dit provinciaal Waterplan is het Europese en nationale beleid vertaald naar wat er binnen de provincie moet gebeuren om de kwaliteit van het water zo goed mogelijk te blijven. Het Waterplan staat niet op zichzelf. Water heeft met heel veel zaken te maken, variërend van landbouw tot recreatie en van stadsuitbreidingen tot gezond drinkwater. Daarom is het Waterplan afgestemd met het beleid op het gebied van natuur, recreatie, landschap, cultuurhistorie, milieu, landbouw, ruimtelijke ordening en verkeer en vervoer. In het Waterplan is het waterbeleid beschreven aan de hand van de thema's veiligheid, wateroverlast en watertekort, waterkwaliteit en grond- en drinkwater. Het Waterplan fungeert hierbij als het kader voor de uitvoering: het is de basis voor allerlei te nemen maatregelen door de provincie, waterschappen en gemeenten gedurende de looptijd van het plan. Het is dus geen uitvoeringsprogramma. Er zal een apart uitvoeringsprogramma worden opgesteld dat jaarlijks wordt aangepast.

Waterbeheerplan AGV 2010-2015 en Keur 2011

Het plangebied valt binnen het beheersgebied van Waterschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV). De taak van het waterschap is om te zorgen voor een veilig en gezond watersysteem. Hoofddoelstellingen daarbij zijn:

- voorkomen van overstromingen, wateroverlast en watertekort;
- beschermen en verbeteren van de waterkwaliteit en ecologische kwaliteit van het watersysteem;
- vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Het beleid van AGV is verwoord in het Waterbeheerplan 2010-2015 en diverse beleidsnota's. Om de doelstellingen te kunnen realiseren beschikt het waterschap over een eigen verordening, de Keur. In de Keur AGV 2011 (met het daarbij behorende Keurbesluit vrijstellingen en de Beleidsregels) zijn verboden en geboden opgenomen voor de manier van inrichten, gebruik en onderhoud van waterkeringen, oevers en wateren.

In de legger van het waterschap zijn gegevens vastgelegd over de locatie van wateren, dijken en kunstwerken, aan welke eisen deze moeten voldoen (diepte, hoogte, sterkte etc.) en de onderhoudsverplichtingen. De legger dient als basis voor de vergunningverlening door de waterbeheerder. Voor de bescherming van de functionaliteit van de waterkering gelden de strengste verboden voor het zogenoemde keurprofiel en de kernzone. De aan de kernzone grenzende beschermingszones zijn bedoeld om activiteiten en ingrepen te kunnen verbieden die een negatief effect (kunnen) hebben op de stabiliteit van de waterkering. Daarbij is het vooral van belang of de activiteit of ingreep een negatieve invloed heeft of kan hebben op het keurprofiel van de waterkering. Het keurprofiel moet in principe vrij blijven van waterkeringvreemde elementen. Een uitzondering hierop is als deze elementen de stabiliteit van de waterkering vergroten.

Met betrekking tot het aanleggen van verhard oppervlak hanteert AGV het beleid dat bij het aanbrengen van meer dan 1.000 m² verharding in stedelijk gebied of glastuinbouwgebied of meer dan 5.000 m² in overig gebied er een compensatie moet plaatsvinden door de aanleg van water met een omvang van tussen 10-20% van het te verharden oppervlak. Deze compensatie moet voorkomen dat ernstige peilstijging optreedt door versneld afstromend regenwater met wateroverlast tot gevolg. Sportvelden en kunstgrasvelden worden niet als verharding beschouwd.

Waterplan Naarden Bussum 2008-2014 (2008)

Het Waterplan Naarden - Bussum is een strategisch plan opgesteld door de waterbeheerders van het watersysteem in Naarden en Bussum. De gemeenten Naarden en Bussum, en het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht en AGV-Waternet zijn de initiatiefnemers voor het waterplan. Het plan levert de gemeenten en het hoogheemraadschap handvatten om te komen tot een robuust en meer natuurlijk functionerend watersysteem. Bovendien richt het zich op het vergroten van de recreatieve beleving van water. De doelen zijn als volgt samen te vatten:

- 1 ontwikkelen van een gezamenlijke visie op de waterhuishouding tot 2014;
- 2 vergroten van de kennis van het gemeentelijke watersysteem;
- 3 bieden van inzicht in wet- en regelgeving en in bestaand en toekomstig gebied;
- 4 bevorderen en uitbouwen van de bestaande samenwerking tussen Naarden, Bussum en AGV-Waternet;
- 5 verbeteren van het bestaande watersysteem.

Visie

Door Naarden en Bussum en AGV-Waternet wordt gestreefd naar maximaal, zo mogelijk volledig, duurzaam afkoppelen van de regenwaterafvoer van het afvalwaterriool. Na afkoppelen wordt het schone regenwater geïnfiltreerd in de bodem, benut in de eigen tuin of afgevoerd naar het oppervlaktewater. Voldaan wordt onder meer aan de Wet Milieubeheer (basisinspanning, waterkwaliteitsspoor, aanpak ongezuiverde lozingen), de Wet bodembescherming (bodemkwaliteit), de Wet verontreiniging Oppervlaktewateren (lozing regenwater op oppervlaktewater) en de Europese grondwaterrichtlijn en KRW (ecologie, waterkwaliteit en -kwantiteit).

Waterkwantiteit

Naarden, Bussum en AGV-Waternet streven naar een veilig, ruim en robuust watersysteem. Dit watersysteem moet onder meer geschikt zijn voor aanvoer, afvoer en berging van (regen)water. Streven is om minimaal te voldoen aan de werknormen die voortvloeien uit het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW). Het watersysteem is in 2015 op orde voor de situatie in het jaar 2050. Voor waterkeringen gelden, afhankelijk van het type kering veiligheidsnormen. Streven is om op overal minimaal te voldoen aan de geldende veiligheidseisen voor waterkeringen. Omdat de bescherming van het gebied tegen hoog water en de veiligheid van boezemwaterkeringen door AGV binnen andere plannen wordt uitgewerkt, wordt dit thema verder buiten beschouwing gelaten in het waterplan.

Grondwater

Hoge grondwaterstanden kunnen leiden tot grondwateroverlast. Door Naarden, Bussum en AGV-Waternet wordt gestreefd naar een grondwatersituatie waarbij geen sprake is van grondwateroverlast. Naarden streeft daarbij vooral bouwkundige maat-

regelen na waarbij voldaan moet worden aan de eisen die de Europese grondwater-richtlijn stelt.

Waterbodem

Het op diepte houden van sloten, kanalen, vaarten en vijvers is essentieel voor het op peil houden van de afvoer van overtollig water. In sloten, kanalen en vaarten is sprake van stromingsweerstand langs de bodem en de oever. In ondiep water is de stromingsweerstand groter dan in diep water. AGV heeft in de Legger de dimensionering (breedte en diepte) van het oppervlaktewater vastgelegd. AGV en de gemeenten Naarden en Bussum streven het op diepte houden van oppervlaktewateren conform de in de Legger vastgelegde dimensionering na.

Regenwater en afvalwaterketen

Afkoppelen van regenwater gevolgd door afvoer van regenwater naar oppervlaktewater vereist de aanleg van een apart regenwaterriool. Voldaan moet worden aan eisen welke zijn gesteld in de Wet Milieubeheer (basisinspanning, waterkwaliteitsspoor, aanpak ongezuiverde lozingen). Bij infiltratie van regenwater in de bodem moet worden voldaan aan de geldende waterkwaliteitseisen. Infiltratie in de bodem mag niet leiden tot overlast door peilstijgingen van grond- en oppervlaktewater. Ook mag infiltratie van regenwater in bodem of het lozen van regenwater op oppervlaktewater niet leiden tot vervuiling.

Beheer en onderhoud

Naarden, Bussum en AGV-Waternet streven naar het waar mogelijk versterken van de cultuurhistorische beleving van het gebied vanaf het water. Hierbij wordt ook gestreefd naar het waar mogelijk combineren van functies. Wijziging van de bestaande situatie kan kansrijk zijn voor het versterken van de functie of gebruiksvorm van het watersysteem in het algemeen en van specifieke oevers en watergangen in het bijzonder. Combinaties van verschillende gebruiksvormen kunnen daarbij in de praktijk soms kansrijk zijn.

Toetsing

In het plangebied wordt een groot deel van de agrarische bebouwing gesloopt. De toe te voegen bebouwing heeft een oppervlakte van circa (maximaal) 2.006 m². Het plan blijft onder de ondergrens van 5.000 m² en leidt (daarom) niet tot negatieve gevolgen voor de waterhuishouding ter plaatse. Er hoeft dus geen compensatie plaats te vinden.

Om vervuiling van hemelwater te beperken, dient bij de bouw van de nieuwe woning en bijgebouwen geen gebruik te worden gemaakt van uitlogende materialen zoals koper, zink, lood en teerhoudende dakbedekking (PAK's). De locatie zal worden aangesloten op het bestaande rioolstelsel. Hemelwater afkomstig van het verhard oppervlak wordt wanneer mogelijk niet op de riolering geloosd, maar afgekoppeld en geïnfiltreerd in de bodem.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect water geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.3.3 Archeologie

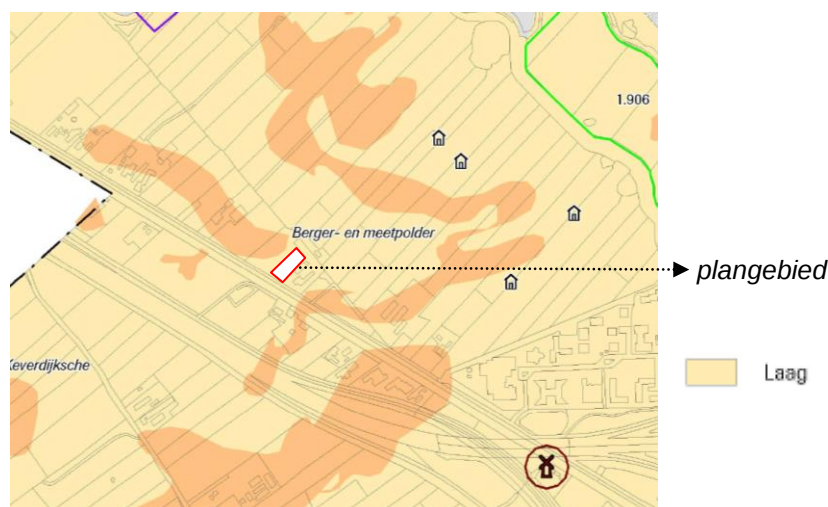
Algemeen

Door ondertekening van het verdrag van Malta (1992) heeft Nederland zich verplicht om bij ruimtelijke planvorming nadrukkelijk rekening te houden met het niet-zichtbare deel van het cultuurhistorisch erfgoed, te weten de archeologische waarden. In de Monumentenwet 1988 is geregeld hoe met in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden moet worden omgegaan. Het streven is om deze belangen tijdig bij het plan te betrekken. Bij ingrepen waarbij de ondergrond wordt geroid, dient te worden aangetoond dat de eventueel aanwezige archeologische waarden niet worden aangetast.

De gemeente heeft een archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart laten opstellen. Deze is op 23 september 2009 vastgesteld door de gemeenteraad. In het archeologiebeleid zijn drie beleidsdoelen geformuleerd:

- Primaire doelstelling van het archeologiebeleid is enerzijds behoud van archeologisch erfgoed (in de bodem) en anderzijds het waarborgen van zorgvuldige omgang met archeologisch erfgoed (archeologische waarden een plaats geven in ruimtelijke plannen).
- Indien behoud niet mogelijk is, wordt een archeologische vindplaats opgegraven. De gemeente hanteert daarbij het 'veroorzakerprincipe'.
- De gemeente wil op een effectieve, controleerbare en klantvriendelijke wijze omgaan met het archeologisch erfgoed. Dit betekent dat de gemeente het initiatiefnemers van bodemversturende activiteiten mogelijk wil maken te kunnen anticiperen op de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden in het gebied (verrassingen voorkomen door het bekend maken van de procedures en de daaraan te stellen eisen, alsmede de geformuleerde afwegingskaders).

Ter plaatse geldt een lage archeologische verwachting. Bij plangebieden kleiner dan 10 ha is geen archeologisch nodig. Aangezien de omvang van het plangebied daar ruimschoots onder blijft (de stal wordt ca. 2.006 m²), is geen archeologisch onderzoek nodig.

Uitsnede Gemeente Naarden Archeologische verwachtingskaart

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect archeologie geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.3.4 Cultuurhistorie

Algemeen

Door de wijziging van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) moeten naast de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten ook cultuurhistorische waarden worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

Toetsing

In paragraaf 2.1 is ingegaan op de geschiedenis van het gebied.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.3.5 Verkeer en parkeren

Het plan leidt niet tot een beperkte toename van verkeersbewegingen (de omvang van het personeel blijft gelijk, maar er zullen door de groei van het bedrijf meer grond- en voedingsstoffen naar het bedrijf vervoerd worden. Ook komen er extra verkeersbewegingen door de groei van de productie (vaker vervoer van melk). In paragraaf 4.2.5 is de verkeersbijdrage geschat op 59,85 extra verkeersbewegingen. De Amsterdamsestraatweg kan deze toename eenvoudig verwerken. Parkeren vindt op eigen terrein plaats.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect verkeer en parkeren geen belemmering vormt voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.3.6 Kabels en leidingen

Er zijn geen planologisch relevante leidingen aanwezig waarmee in het plangebied rekening moet worden gehouden.

5 Plansystematiek

Voorliggend wijzigingsplan is gebaseerd op de wijzigingsbevoegdheden die zijn opgenomen in artikel 4 lid I sub 4 van het vigerende bestemmingsplan 'Herziening Bestemmingsplan Buitengebied'. Het wijzigingsplan wijzigt de verbeelding. Het nieuwe bouwperceel is in zijn geheel hierop geprojecteerd. Voor wat betreft de regels is aangesloten bij de regels van het 'moederplan' met enkele toevoegingen die volgen uit het SVBP2012 (een landelijke geldend pakket met digitale eisen aan de technische inhoud van bestemmingsplannen).

6 Economische uitvoerbaarheid

6.1 Inleiding

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6, eerste lid, sub f van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) onderzoek plaats te vinden naar de financiële uitvoerbaarheid van het plan. Doorgaans is relevant de vraag of er gemeentelijke kosten zijn en hoe deze verhaald worden. Deze vraag omhelst tevens eventuele planschade.

6.2 Beoordeling plan

Sinds de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008 is het onder omstandigheden verplicht om aan het opstellen van een bestemmingsplan een exploitatieplan te koppelen. Er is sprake van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro als onderdeel van afdeling 6.4 inzake de grondexploitatie. Een exploitatieplan is niet verplicht indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie van de in het plan opgenomen gronden op een andere wijze is verzekerd (artikel 6.12, lid 2 sub a Wro).

De begeleiding van de planologische procedure is door middel van het heffen van leges gedekt. Daarnaast is het aanleggen van voorzieningen in het aangrenzende openbaar gebied niet aan de orde. Voor de gemeente zijn derhalve geen kosten verbonden aan het opstellen en uitvoeren van dit bestemmingsplan. Tussen de gemeente en de initiatiefnemer wordt een planschadeovereenkomst afgesloten. Aangezien er voor de gemeente geen kosten zijn te verhalen, wordt geen exploitatieplan vastgesteld.

6.3 Conclusie

De economische haalbaarheid is gelet op bovenstaande wijzigingsplan is voldoende aangetoond.

7 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

7.1 Overleg

Het voorontwerp wijzigingsplan is in het kader van artikel 3.1.1 Bro voorgelegd aan de overleginstanties. Naar aanleiding van de vooroverlegperiode is er niet de noodzaak het bestemmingsplan aan te passen.

7.2 Zienswijzen

Op de wijzigingsplanprocedure is afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht van toepassing. In navolging hiervan heeft het ontwerpwijzigingsplan Amsterdamsestraatweg 59 van 23 juli tot en met 3 september 2015 ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen kenbaar te maken aan het college van burgemeester en wethouders. Er zijn geen zienswijzen ingediend.

7.3 Conclusie

De maatschappelijke uitvoerbaarheid is gelet op vorenstaande aangetoond.